

இலக்கண மீளுருவாக்கத்தில் மிஷனரிமார்களின் பங்கு

The Role of Missionaries in Tamil Grammatical Reconstruction

ஜெயபால். ப, தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
கோயம்புத்தூர் – 641006.

Jayapal. P, Department of Tamil, Sri Ramakrishna College of Arts and Science,
Coimbatore – 641006.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-9945-0784>

DOI: [10.5281/zenodo.16400498](https://doi.org/10.5281/zenodo.16400498)

Abstract

The concept of language and nation which originated in European thought in the eighteenth century brought world languages into the grammatical generality. The project was designed to identify the relationship of the language. This work was an attempt to identify linguistic relationship between the language contributed to European globalization and grammatical proliferation. The fundamental data for this had been received from the Christian priests who travelled throughout the world and learned languages from grammar books and the dictionary. The project never had any problem in confronting the Indian tradition. Because the project was a grammar-dictionary was popularized by clergies and administrators before reaching India in 17 AD. The grammar dictionaries were originated by European priests starting from the 17th century AD. We have received the complete grammar of Christian missionaries by the 18th century. These grammar books make some innovative changes in the grammar. The data obtained from the study of the grammatical texts of Ziegenbalg, Beschi and Rhenius on which this is based, suggest that the missionaries who came to Tamil Nadu had a grammatical approach of Tamil. They also present some theoretical ideas for the modernization of Tamil Grammar. Based on this, this research article will identify some theoretical ideas.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய சிந்தனையில் தோற்றம் பெற்ற மொழியும் தேசமும் பற்றிய கருத்தாக்கம் உலக மொழிகளை இலக்கணப் பொதுமைக்குள் இட்டுச்சென்றது. மொழியின் குடிவழி உறவினை அடையாளம் காண்பதற்கு இத்திட்டம் ஏதுவாக அமைந்திருந்தது. மொழிக்களுக்கிடையிலான குடிவழி உறவினை அறியும் முயற்சி ஐரோப்பியரின் உலகப் பரவலுக்கும் இலக்கண நூற்பெருக்கத்திற்கும்

வித்திட்டது. இதற்கான அடிப்படைத் தரவுகள் கிறித்துவ பாதிரிமார்கள் உலகம் முழுதும் சென்று அந்நாட்டு மொழிகளைக் கற்று அதன் வழிப் பெறப்பட்ட இலக்கண நூல்களிலிருந்தும், அகராதிகளிலிருந்தும் கிடைத்தன. இத்திட்டம் இந்திய மரபை எதிர்கொள்வதில் சிக்கல் ஏதும் இருந்திருக்கவில்லை. ஏனெனில் இத்திட்டம் இந்தியாவை அடைவதற்கு முன்பாக மேனாட்டுக் கிறித்துவ பாதிரிமார்களாலும், நிர்வாகிகளாலும் இலக்கண-அகராதி பெருக்கம் உருப்பெற்றிருந்தன. தமிழ் மரபைப் பொறுத்தமட்டில் கி.பி. 17 ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடங்கி ஐரோப்பிய பாதிரிமார்களால் இலக்கண-அகராதி நூல்கள் தோற்றம் பெற்றிருந்தன. கி.பி. 18 ஆம் நூற்றாண்டு வாக்கிலேயே கிறித்துவ பாதிரிமார்கள் எழுதிய முழுமை இலக்கணங்கள் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. இந்த இலக்கண நூல்களே மொழியில், இலக்கண நிலையில் சில புதுமை மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தன. இதற்கு அடிப்படையாக அமைந்திருந்த சீகன்பால்கு, பெஸ்கி, இரேனியஸ் ஆகியோரின் இலக்கண நூல்களை ஆராய்ந்ததில் கிடைத்த தரவுகள் தமிழகம் வந்த மிஷனரிமார்களுக்கு தமிழ் மொழிக்குறித்த இலக்கணப்பார்வை எவ்வாறு இருந்தது என்பதையும் உணர்த்துகின்றன. மேலும் தமிழ் இலக்கணங்களை தற்கால நிலையில் மீளருவாக்கம் செய்வதற்கு சில கோட்பாட்டுச் சிந்தனைகளை இந்த இலக்கண நூல்கள் முன்வைக்கின்றன. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு சில கோட்பாட்டுச் சிந்தனைகளை அடையாளப்படுத்துவதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

Keywords: European Missionaries, Tamil Grammar, 17th and 18th Century, Ziegenbalg, Beschi, Rhenius, Theoretical Thoughts, Modernization, Europeans Tamil Research, Europeans Tamil Language Contribution, ஐரோப்பிய மிஷனரிமார்கள் - தமிழ் இலக்கணம் - 17 மற்றும் 18 ஆம் நூற்றாண்டு - சீகன்பால்கு - பெஸ்கி - இரேனியஸ் - கோட்பாட்டுச் சிந்தனை - நவீனத்துவம் - ஐரோப்பியரின் தமிழாய்வுகள் - ஐரோப்பியரின் இலக்கண கொடை.

முன்னுரை

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய சிந்தனையில் தோற்றம் பெற்ற மொழியும் தேசமும் பற்றிய கருத்தாக்கம் உலக மொழிகளை இலக்கணப் பொதுமைக்குள் இட்டுச்சென்றது. மொழியின் குடிவழி உறவினை அடையாளம் காண்பதற்கு இத்திட்டம் ஏதுவாக அமைந்திருந்தது. மொழிக்களுக்கிடையிலான குடிவழி உறவினை அறியும் முயற்சி ஐரோப்பியரின் உலகப் பரவலுக்கும் இலக்கண நூற்பெருக்கத்திற்கும் வித்திட்டது. “பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு ஐரோப்பியச் சிந்தனையில் மொழிகளும் தேசங்களும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையனவாக, இணையானவையாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டன. அதாவது அவற்றின் வரலாறுகள் குடிவழி (Genealogical) உறவுகளால் வரையறுக்கப்பட்டன என்று கருதப்பட்டன” (ப.41, திராவிடச் சான்று, தாமஸ் டிரவுட்மன்). இதற்கான அடிப்படைத் தரவுகள் கிறித்துவ பாதிரிமார்கள் உலகம்

முழுதும் சென்று அந்நாட்டு மொழிகளைக் கற்று அதன் வழிப் பெறப்பட்ட இலக்கண நூல்களிலிருந்தும், அகராதிகளிலிருந்தும் கிடைத்தன. இத்திட்டம் இந்திய மரபை எதிர்கொள்வதில் சிக்கல் ஏதும் இருந்திருக்கவில்லை. ஏனெனில் இத்திட்டம் இந்தியாவை அடைவதற்கு முன்பாக மேனாட்டுக் கிறித்துவ பாதிரிமார்களாலும், நிர்வாகிகளாலும் இலக்கண-அகராதி பெருக்கம் உருப்பெற்றிருந்தன. தமிழ் மரபைப் பொறுத்தமட்டில் கி.பி. 17 ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடங்கி ஐரோப்பிய பாதிரிமார்களால் இலக்கண-அகராதி நூல்கள் தோற்றம் பெற்றிருந்தன. கி.பி. 18 ஆம் நூற்றாண்டு வாக்கிலேயே கிறித்துவ பாதிரிமார்கள் எழுதிய முழுமை இலக்கணங்கள் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. இந்த இலக்கண நூல்களே மொழியில், இலக்கண நிலையில் சில புதுமை மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தன. (ப.77, திராவிடச் சான்று, தாமஸ் டிரவுட்மன்). இதற்கு அடிப்படையாக அமைந்திருந்த சீகன்பால்கு, பெஸ்கி, இரேனியஸ் ஆகியோரின் இலக்கண நூல்களை ஆராய்ந்ததில் கிடைத்த தரவுகள் தமிழகம் வந்த மிஷனரிமார்களுக்கு தமிழ் மொழிக்குறித்த இலக்கணப்பார்வை எவ்வாறு இருந்தது என்பதையும் உணர்த்துகின்றன. மேலும் தமிழ் இலக்கணங்களை தற்கால நிலையில் மீளுருவாக்கம் செய்வதற்கு சில கோட்பாட்டுச் சிந்தனைகளை இந்த இலக்கண நூல்கள் முன்வைக்கின்றன. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு சில கோட்பாட்டு சிந்தனைகளை அடையாளப்படுத்தும் விதமாக இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைகின்றது.

இலக்கண மரபு

கிரேக்க இலக்கண மரபே தொன்மை இலக்கண மரபாக உள்ளது. கிரேக்க இலக்கண மரபோடு எந்த வகையிலும் தொடர்பில்லாத இந்திய இலக்கண மரபு தனக்கென தனித்துவமான ஒரு மரபைக் கொண்டுள்ளது. இந்திய மரபின் முதன்மை இலக்கணமாகக் (கிடைத்த அளவிலே) கருதப்படுவது பாணினி இலக்கணம். பாணினி தனக்கென ஓர் இலக்கண மரபைக் கொண்டிருக்க இம்மரபைச் சாராத இலக்கண நூல்களும் காணப்பட்டன. இந்நூல்கள் ஐந்திரம் எனும் இலக்கணக் கோட்பாட்டைக் கொண்டு விளங்கின. இந்தக் கோட்பாட்டு நீட்சியைப் பிரதிபலிப்பதாகவே தமிழின் தொல் இலக்கணமான தொல்காப்பியம் உள்ளது. (ப.89-90, திராவிடச் சான்று, தாமஸ் டிரவுட்மன்). தமிழ் மரபிலக்கணம் இந்தக் கோட்பாட்டை உள்வாங்கிக் கொண்டாலும் தமிழ் மொழிக்கெனத் தனித்த மரபைக் கொண்டுள்ளது. எழுத்து, சொல், பொருள் எனும் சிந்தனை வழித் தொல்காப்பியம் ஐந்திர மரபைக் கொண்டுள்ளது. கி.பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த வீரசோழியம் ஐந்திலக்கணத்தையும் தனித்தனியே விளக்கும் விதமாக ஒரு முழுமையான ஐந்திலக்கண நூலாக உருப்பெற்றது. தொல்காப்பியத்தை மூலநூலாகக் கொண்டு கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த நன்னூல் தொல்காப்பியத்திலிருந்து மாறுபட்ட ஓர் அமைப்பைக் கொண்டு எழுத்து, சொல் இரண்டின் இலக்கணங்களை மட்டும் பேசுகின்றது. (ப.142, ஐரோப்பிய மொழிகளில்

தமிழ் இலக்கண நூல்கள் (கட்டுரை), புத்தகம் பேசுது, தமிழ்ப் புத்தக உலகம், 1800-2009, ஆசெர், ஆர்.இ., (தமிழில்:ஆர். பெரியசாமி).

இலக்கணப் பொதுமை

தொல்காப்பியர் காலந்தொட்டு ஒரு நீண்ட இலக்கண வரலாற்றைத் தமிழ் இலக்கண மரபு கொண்டுள்ளது. ஐந்திலக்கணம், இருவகை இலக்கணம், தனித்தனியேயான இலக்கணங்கள் பேசும் நூல்கள் என்று பலவாறாகப் பெருகியுள்ளன. மொழியாய்வு அல்லது மொழியைக் கற்றல் நிலையில் எழுத்திலக்கணமும், சொல்லிலக்கணமும் அடிப்படையாக அமைகின்றன. ஏனைய இலக்கணங்கள் இலக்கியம் சார்ந்து அமைகின்றன. தொல்காப்பியம், நன்னூல் ஆகிய அடிப்படை நூல்களே பிற்கால இலக்கணநூல்களின் வளர்ச்சியைத் தீர்மானித்துள்ளன. எழுத்தியல் துறையிலும், சொல்லியல் நிலையிலும் தொல்காப்பியர் மற்றும் நன்னூலாரிடையே மாறுபட்ட பார்வை இருந்துள்ளதைக் காணலாம். எழுத்திலக்கணம் நெடுங்கணக்கு, பிறப்பியல், புணர்ச்சி எனும் பகுப்பினுள்ளும், சொல்லிலக்கணம் பெயர், வினை, இடை, உரி எனும் நான்கு பகுப்பினுள்ளும் அடக்கப்பட்டாலும் அதனைக் கட்டமைக்கும் விதத்தில் மாறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளன. தொல்காப்பியம் தோற்றம் பெற்றுப் பல நூற்றாண்டிற்குப் பிறகே நன்னூல் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளது. ஆக, காலச்சூழல் அடிப்படையில் சில மாறுபாடுகளைக் கண்டுள்ளதைப் பார்க்க முடிகின்றது. இதுபோன்ற ஒரு மாற்றத்தையே ஐரோப்பியரால் உருவாக்கம் பெற்ற இலக்கண நூல்கள் சந்தித்துள்ளன.

மதப்பரப்பில் நோக்கில் தமிழகம் வந்த பாதிரிமார்களுக்கு மொழியை எதிர்கொள்வதில் அடைந்த சிக்கல்கள் இலக்கண நூல்களின் தேவையை உணர்த்தின. மதப்பரப்பில் முக்கியக் கருவி மொழியே எனும் சூழலில் கிறித்துப் பாதிரிமார்களால் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் உருவாக்கம் பெற்றன. உலக இலக்கணங்களிடையிலான இலக்கணப் பொதுமையே தமிழ் இலக்கணங்களை இலத்தீன் அல்லது ஆங்கில மொழியில் படைக்க ஏதுவாக அமைந்தது. (ப.66, இலக்கணவியல் மீக்கோட்பாடும் கோட்பாடுகளும், சு.இராசாராம்).

இலக்கணக் கட்டமைப்பு

தமிழ் மரபிலக்கணம் கொண்டிருந்த ஒழுங்கமைப்பு முறையிலிருந்து இந்த இலக்கணங்கள் மாறுபட்ட அமைப்பைக் கொண்டுள்ளன. தொல்காப்பியம் எழுத்திலக்கணத்தை நூல்மரபு, மொழிமரபு இவற்றைக் கூறிவிட்டு எழுத்து, புணர்ச்சி பற்றி விளக்குகின்றது. நன்னூலானது நூலினது வரலாறு முதலியவற்றைப் பாயிரப் பகுதியில் குறிப்பிட்டு எழுத்ததிகாரத்தில் எழுத்தையும், புணர்ச்சியையும் விளக்குகின்றது. தமிழ் மரபிலக்கணம் நெடுங்கணக்கை முதல், சார்பு என்று

பிரித்துக்கொண்டு முதலெழுத்துகளின் பிறப்பியல் கோட்பாட்டை விளக்கியுள்ளது. சார்பெழுத்தை வகுத்துக் கொள்வதில் தொல்காப்பியர், நன்னூலாருக்குமிடையே மாறுபாடு இருந்துள்ளது. எழுத்துகளின் வகைப்பாட்டினைத் தொடர்ந்து புணர்ச்சி இலக்கணம் விரிவாகப் பேசப்பட்டுள்ளது. எழுத்தியலுக்கும் புணரியலுக்கும் இடையே பதவியல் எனும் சொற்பாகுபாட்டை விளக்கும் இயலை நன்னூலார் வைத்துள்ளார். இது தொல்காப்பியத்திலிருந்து மாறுபட்ட ஒரு புதுமையான அமைப்பு. சொற்களுக்கிடையிலான புணர்ச்சியைப் பேசும் மரபிலக்கணங்கள் எழுத்து மற்றும் புணர்ச்சியைப் பற்றி பேசியிருக்கவில்லை. அப்படியே ஆரம்பகால ஐரோப்பியர்கள் எழுதிய தமிழ் இலக்கண நூல்களை எடுத்துக்கொண்டோமானால் எழுத்திலக்கணத்தை எழுத்து, உச்சரிப்பு, புணர்ச்சி எனும் நிலையில் விளக்கியுள்ளனர். தமிழ் நெடுங்கணக்கை அறிமுகப்படுத்தல், உச்சரிப்பு மாற்றத்தினை விளக்குதல், புணர்ச்சியின் அடிப்படை விதிகளை விளக்குதல் ஆகிய மூன்று நிலைகளில் எழுத்திலக்கணத்தை அடக்குகின்றனர். நெடுங்கணக்கு பற்றிய பகுப்போ, பிறப்பியல் கோட்பாடோ இவர்கள் இலக்கணங்களில் அமைத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. மொழியைக் கற்பித்தல் நிலையில் பிழையற கற்றல், பிழையின்றி உச்சரித்தல் எனும் நோக்கிலேயே எழுத்திலக்கணம் பற்றி பார்வை அவர்களுக்கு இருந்துள்ளது. (ப.129, தமிழ் மொழி இலக்கண இயல்புகள், அ. சண்முகதாஸ்).

சொல்லதிகாரத்தைப் பகுத்துக்கொள்வதிலும் தொல்காப்பியர், நன்னூலாருக்கான அணுகுமுறை மாறுபட்டு இருந்துள்ளது. எழுத்துகள் சொல்நிலையில் பொருள் தருவது தொடங்கி அதன் பகுப்புகளைத் தொல்காப்பியர் ஒன்பது இயல்களில் வகுத்துக்கொள்ள நன்னூலார் ஐந்து இயல்களாகச் சுருக்கிக் கொண்டுள்ளார். ஐரோப்பியர் தமிழ் இலக்கணத்தைப் படைக்கும் பொழுது இலத்தீன் இலக்கண மரபு சார்ந்த ஒரு பகுப்பை மேற்கொண்டுள்ளனர். சொல்லிலக்கணம் வேற்றுமை, காலம் இவற்றை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு ஓர் அமைப்பியல் பாகுபாட்டில் இலக்கணக் கூறுகளில் புடைப்பெயர்ப்புகளை விளக்குகின்றது. (ப.36, வீரமாமுனிவர் (1680-1749) தொன்னூல் அகப்பொருளிலக்கணம் காட்டும் சமத்துவக் கல்விக் கொள்கை (இரண்டாம் பகுதி), கி.நாச்சிமுத்து, மணற்கேணி இதழ் (பிப்ரவரி 2012). எழுத்துகளிடையிலான புணர்ச்சி மாற்றமே சொல்லாக்க வடிவங்களைத் தீர்மானிக்கின்றன எனும் நோக்கில் பெயர், வினையின் பகுப்புகள் அணுகப்பட்டுள்ளன. சொல்லதிகாரத்தில் தொடர் பற்றிய கருத்தாக்கத்தை உள்வைத்து அதன் பகுப்புகளை விளக்கியுள்ளனர். தொடரிலக்கணத்திற்கான அடித்தளத்தைச் சொல்லிலக்கணம் அமைத்துக் கொடுக்கின்றது.

தொடரிலக்கணம் பற்றிய பகுப்பு தமிழ் இலக்கணமரபில் இல்லை எனினும் தொடர் பற்றிய சிந்தனையை அது கொண்டுள்ளது. (ப.56, சொல்லிலக்கணக்

கோட்பாடு, தொகு.1, செ.வை.சண்முகம்). தொல்காப்பியர் தனது சொல்லதிகாரத்தை ஒருபாதி தொடரிலக்கண நோக்கிலும், ஒருபாதி சொல்லிலக்கண நோக்கிலும் அமைத்துக் கொண்டுள்ளார். ஐரோப்பிய மிஷனரிமார்களுக்கு தொடரிலக்கணத்தை அமைத்துக் கொடுப்பதே முக்கிய நோக்கமாக இருந்துள்ளதை எழுத்தியல் நிலையிலும், சொல்லியல் நிலையிலும் பார்க்க முடிகின்றது. வேற்றுமை, பெயர், வினை, இடை எனும் சொல்லிலக்கணக் கூறுகள் தொடரமைப்பில் முக்கிய உறுப்புகளாக நின்று செயல்படுகின்றன.

தமிழின் தனித்தன்மையைக் காட்டும் பொருளிலக்கணம் அகம், புறம் எனும் பகுப்பில் இலக்கியத்திற்கான இலக்கணம் அல்லது வாழ்வியல் இலக்கணம் என்ற அணுகுமுறையில் அமைந்துள்ளது. இந்த அணுகுமுறையிலிருந்து மாறுபட்ட ஒரு பகுப்பினை ஐரோப்பியர் எழுதிய தமிழ் இலக்கண நூல்களில் பார்க்கலாம். பொருள் நூலமைவு, பொருண்மை அமைவு எனும் பகுப்புகளில் பொருளிலக்கணம் மாறுபட்ட அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. இலக்கண அமைப்புகளில் மரபிலக்கணங்களும், ஐரோப்பியரின் இலக்கணங்களும் மாறுபட்டு நிற்கின்றன. தொல்காப்பியரின் நோக்கம் இலக்கணம் கற்பித்தல் என்பதைக் காட்டிலும் நூலமைப்பை, மொழியமைப்பை விளக்குவதில் முக்கியமாக இருந்துள்ளது. ஆனால் நன்னூலார் நோக்கம் முழுக்க முழுக்க கற்பித்தல் தன்மையில் அமைந்துள்ளதை அவரின் பாயிரப்பகுதியிலேயே தெளிவாக்கிக் கொள்ளலாம். தமிழ் மொழியைக் கற்பித்தல் எனும் நோக்கிலேயே படைக்கப்பட்டுள்ள ஐரோப்பியரின் இலக்கணங்கள் அமைப்பு நிலையிலும் விளக்க நிலையிலும் பொதுமையும் மாறுபாடும் கொண்டுள்ளன. (ப.78, தொல்காப்பிய பொருளதிகாரம் காட்டும் மொழிப் பொருண்மை அமைப்பு (கட்டுரை), தொல்காப்பியம்: பன்முக வாசிப்பு, க. பாலசுப்பிரமணியன்).

ஐரோப்பியரின் இலக்கணப் பகுப்பு

ஐரோப்பியர் உருவாக்கிய இலக்கணப் பள்ளிகள் வழியாக கிறித்துவப் பணியாளர்களுக்கு மொழியைக் கற்பித்தல், அதன் வழி மதப்பரப்பல் பணியில் ஈடுபடல் என்னும் இவர்களின் நோக்கம் ஒன்றாகவே இருந்துள்ளது. தகவல் பரிமாற்றத்தில் மொழியின் அவசியத்தை இவர்கள் உணர்ந்திருந்தனர். மதப்பரப்பலில் மொழியை உந்து சக்தியாகச் செயல்படுத்தும் நோக்கத்தை இவர்களின் இலக்கணப்பகுப்புகள் கொண்டிருந்தன. உரையாடல் நிலையிலான ஒரு முழுமையான தொடரைக் கட்டமைக்கும் முயற்சியை எழுத்து நிலையிலிருந்து கொண்டு வருகின்றனர். சீகன்பால்கு நெடுங்கணக்கை தமிழ்மொழியின் அக்கால வழக்கிலேயே பயன்படுத்தியுள்ளார். சொற்பிரிப்பை இவர் கொண்டிருக்கவில்லை. எழுத்துகள் அவற்றின் இடம் சார்ந்து (முதல், இடை, கடை) பெறும் உச்சரிப்பு மாற்றத்தை விளக்குகின்றார். பெஸ்கி, சீகன்பால்குவைப் பின்பற்றினாலும் நெடுங்கணக்கை சீர் செய்வதிலும் உச்சரிப்பு

தொடர்பான விதிகளைத் தருவதிலும் சில பகுப்பு நிலையைக் கையாள்கிறார். புணர்ச்சியைத் தனித்து விளக்கவில்லை எனினும் அதன் விதிகளை உணர்ந்துள்ளார் என்பதை அவரின் சொற்பிரிப்பு காட்டுகின்றது. இரேனியஸ் இவர்கள் இருவரைப் பின்பற்றினாலும் முன்னை இலக்கணங்களிலிருந்து மாறுபட்ட அமைப்புமுறையைப் பின்பற்றியுள்ளார். தமிழ் இலக்கணம் சார்ந்து புணர்ச்சியை திரிதல், கெடுதல், தோன்றல் எனும் நிலையில் விளக்குகின்றார். தொடராக்க நிலையில் எழுத்தின் தன்மையை முன்னிலைப்படுத்தும் விதத்தில் மூவரின் பகுப்பும் அமைந்துள்ளது. (ப.141, ஐரோப்பிய மொழிகளில் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் (கட்டுரை), புத்தகம் பேசுது, தமிழ்ப் புத்தக உலகம், 1800 -2009, ஆசெர், ஆர்.இ., (தமிழில்:ஆர். பெரியசாமி).

சொல்லிலக்கணப் பகுப்பை சீகன்பால்கு, பெயர்-பெயரடை-பதிலீட்டுப்பெயர்-வினை-இடை எனும் பகுப்பில் தொடராக்க நிலையில் ஒன்றினை ஒன்று இயைபுபடுத்தும் நிலையில் அமைத்துள்ளார். ஒவ்வொரு பகுப்பின் கீழும் பயிற்சி முறையிலான நீண்ட பட்டியலைத் தருகின்றார். ஆனால் பெஸ்கி தனது பகுப்பை சீகன்பால்கு பகுப்பிலிருந்து எளிமைப்படுத்திக் கொண்டுள்ளார். முறையான வகைப்படுத்தலில் அறிவியல் அணுகுமுறையிலான ஒரு பகுப்பைக் கையாள்கிறார். இரேனியஸ் சொல்லிலக்கணத்தின் அடிப்படையாக இடைச்சொற்களை வைத்து அதிலிருந்தே ஏனைய பகுப்புகளை விளக்கிச் செல்கிறார். பெயரடை, வினையடை என்ற முன்னவர்கள் தனித்தனியே விளக்கியதை இவர் உரிச்சொல் எனும் பகுப்பின் கீழ் கொண்டு வருகிறார். மூவரின் பகுப்பு நிலையிலும் மாறுபடு தன்மை காணப்பட்டாலும் தொடரிலக்கணம் அமைப்பதற்கான கூறுகளைச் சொல்லிலக்கணத்தில் வைப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளார். இது அவர்களின் கோட்பாட்டுச் சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகின்றது. (ப.112-116, ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கணப்பார்வை, முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, ப. ஜெயபால்).

தொடரிலக்கணத்தை சீகன்பால்கு பால்பாகுபாட்டின் அடிப்படையில் வைத்து விளக்கிச் செல்கிறார். பெஸ்கி பெயர், வினை சார்ந்து வேற்றுமையையும், காலத்தையும் அடிப்படையாக அமைத்துக் கொண்டுள்ளார். இரேனியஸ் இடைச்சொற்களை மையக்கூறாகக் கொள்கிறார். வேற்றுமையுருபு, கால இடைநிலைகள் இவற்றை இடைச்சொல் பகுப்பிலேயே வைக்கின்றார். தொடரின் மையத்தைத் தீர்மானிப்பதில் மூவருக்கமான வேறுபாடு இருந்துள்ளது. பொருளிலக்கணத்தை பெஸ்கி மட்டுமே எடுத்துக்கொண்டு பேசுகின்றார். அயலவர்க்கு அடையாளப்படுத்தும் நோக்கில் அமைத்துக் கொள்ளும் இவர் இடமும் மொழியும் சார்ந்து பொருண்மை அமைவைத் தருகின்றார். இவரின் இலக்கணப் பகுப்புமுறையானது உலகப்பொருள் சார்ந்தும், இலக்கணப் பொருள் சார்ந்தும் சில பொருண்மை கருத்துருவாக்கங்களை உள்வைக்கின்றன. (ப.81-83, தொல்காப்பிய பொருளதிகாரம் காட்டும் மொழிப் பொருண்மை அமைப்பு (கட்டுரை), தொல்காப்பியம்: பன்முக வாசிப்பு, க. பாலசுப்பிரமணியன்).

பிரதி உருவாக்கம்

இலக்கணநூல் வழி மொழியைக் கற்பித்தல் என்பது ஆசிரியர் மாணவர் எனும் பிரிப்பு நிலையைப் பிரதிக்குள் வைக்கின்று. மொழியைப் பயிற்சி அடிப்படையில் புரிந்துகொள்ள முடியும் எனும் நிலையில் சீகன்பால்கு தனது இலக்கணத்தை அமைத்துள்ளார். பயிற்சி அடிப்படையிலான நீண்ட பட்டியலைக் கொடுத்துக் கொண்டே செல்கிறார். பெஸ்கி இந்த அமைப்பிலிருந்து மாறுபட்டு இலத்தீன், தமிழ் இரண்டையும் ஒப்பிட்டு கூறும் பகுப்பு நிலையைக் கையாள்கிறார். இரேனியஸ் தொடக்கம் முதல் தமிழுக்கு நிகரான ரோமன் எழுத்துப் பெயர்ப்பில் அமைத்துக் கொண்டுள்ளார். கற்பித்தல், கற்றல் நிலையில் மூவருக்குமான ஆசிரியத் தன்மை மாறுபடுகின்றன. ஆக, பிரதி உருவாக்கத்தில் மூவரும் தனித்தனியான கோட்பாட்டு நிலையைக் கொண்டுள்ளதை இது வெளிப்படுத்துகின்றது.

உலகம் முழுதும் சென்று இறங்கிய பாதிரிமார்களின் முதல் வேலை அந்நாட்டு மொழியைக் கற்றல். சொற்களைச் சேகரித்து அகராதி, இலக்கணநூல்களை உருவாக்குவது. தமிழகம் வந்த பாதிரிமார்களின் முதல் பணியும் இதுவாகவே இருந்துள்ளது. இவர்களின் நோக்கம் மதப்பரப்பல். அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதில் இலக்கணநூல்களின் தேவையை அது உருவாக்கித் தந்தது. தமிழ்ச் சூழலில் சமயப் பின்னணியில் மடங்கள் சார்ந்து அறிவுசார் புலத்தை உருவாக்கிக்கொள்ளும் முயற்சியில் இலக்கணப் பிரதிகள் உருவாக்கம் பெற்றிருந்தன. (ப. 143, மொழியும் நிலமும், ஜமாலன்).

நவீன கோட்பாட்டுருவாக்கம்

மிஷனரிமார்களின் வருகை இந்த அமைப்பை மாற்றி அமைக்கிறது. ஒரு பக்கம் மரபு சார்ந்த இலக்கணங்கள் உருப்பெற்றிருக்க மறுபக்கம் முற்றிலும் அதிலிருந்து மாறுபட்ட இலக்கணங்கள் மிஷனரிமார்களால் உருப்பெற்றன. செய்யுள் வழக்கு, உயர்ந்தோர் வழக்கு சார்ந்து எழுதப்பட்டிருந்த இலக்கண நூல்களுக்கு எதிரான நிலையில் கொச்சை வழக்கிலான மொழியைக் கொண்டு இலக்கணப் பிரதிகள் உருவாக்கம் பெற்றன. இலக்கண உருவாக்கத்தில் வாசகன் மாறுபடுவதும், மொழிவழக்கு மாறுபடுவதும் நவீனம் நோக்கிய பண்பாட்டு மாற்றமாக உருவெடுக்கிறது. இந்தப் பண்பாட்டு மாற்றத்தின் மற்றொரு முக்கியக்கூறு அச்ச ஊடகத்தின் வருகை. எழுத்துகளை, அதன்வழி கருத்துருவாக்கங்களைப் பிரதியின் நிலைபேறாக்கம் செய்ததில் ஓர் அளப்பெரிய மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது.

எழுத்துநிலையில் மணலிலும், ஓலைச்சுவடியிலும், கல்வெட்டிலும் எழுதப்பட்டிருந்த வடிவங்கள் அச்சவடிவம் பெறல், எழுத்துச் சீர்மை பெறல், சந்திபிரிப்பு என்று காட்சிப்பலனூடாகப் பிரதி மாற்றம் பெறுகின்றன. இலக்கண நூலமைப்பில் இருந்த வரையறையை அச்ச ஊடகமும், பாதிரிமார்களின் படைப்பாளுமையும் மரபை

மடைமாற்றம் செய்கின்றன. இலக்கணக் கட்டமைப்பில் அமைத்துக் கொண்டுள்ள புதுமையாக்கம், பகுப்பு நிலையில் செய்துள்ள எளிமையாக்கம், இருமொழிகளுக்கு இடையிலான ஒப்புமையாக்கம், புதிய கலைச்சொற்றகளின் உருவாக்கம் என்ற பல நிலைகளிலும் புத்துருவாக்கம் பெற்று நவீன இலக்கணங்களாக உருப்பெற்றிருந்தன. அளவிலும், திட்டமிட்ட முறையிலான ரோமன் எழுத்துப் பெயர்ப்பைக் கையாளும் விதத்திலும் தமிழ்மொழியை உலகளாவிய நிலைக்கு இப்பிரதிகள் எடுத்துச் சென்றன. தமிழ்மொழி தனிக்குடும்பமொழி என்று அதன் இனத்தை அடையாளப்படுத்தும் பணியில் இவை ஆணிவேராக நின்று செயல்பட்டுள்ளன. (ப. 236, ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கணப்பார்வை, முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, ப. ஜெயபால்).

கிறித்துவ மதப்பரப்பல், காலனிய நிர்வாகம் என்று இவர்களின் நோக்கம் வேறாக வெளிப்பட்டாலும் அதனுடாக மொழி சில வளர்ச்சி மாற்றங்களைக் கண்டுள்ளது. மக்களின் பயன்பாட்டில் இருந்த சொற்களைச் சேகரித்து அதன்வழி இலக்கணம் படைத்தல் என்பது தகவல் பரிமாற்றத்தின் சமகால தேவையை நிர்ணயம் செய்கின்றது. செய்யுள் அமைப்பிலான இலக்கண வடிவம் உரைநடை விளக்கமாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது. தொடரிலக்கண அறிமுகம் உரைநடை வகையைத் தோற்றம் பெறச்செய்தது. இது வெறுமனே இலக்கண மாற்றமாக அமையாமல் பண்பாடு, கருத்தியல் ரீதியான கோட்பாடு மாற்றமாக உருவாக்கம் பெற்றது. பல்வேறு படிநிலைகளில் பல்துறைகளிலும் நவீன சிந்தனையை உருவாக்கித் தந்ததில் உரைநடை முன்படித்தானது. எழுத்து நிலையிலும் வாசிப்பு நிலையிலும் மரபைப் புறந்தள்ளிவிட்ட நவீனம் சார்ந்த பண்பாட்டை உருவாக்கிக் கொண்டதில் அச்சு ஊடக வருகையும், மேனாட்டவரின் செயல்பாடும் மிக முக்கியமானது. மொழிப் பொதுமையாக்கத்தில் மரபுரீதியான கோட்பாட்டுத் தளங்கள் தகர்க்கப்பட்டு நவீன கோட்பாட்டுத் தளங்களை அமைத்துக்கொண்டன.

Reference Books

1. A Grammar of the Common Dialect of the Tamil Language (Koduntamil), Constantius Joseph Beschi (Au.), George William Mahon (Tr.), Sarasvati Mahal Library, Gajendra Printers, 57, South Car Street, Chidambaram, 1997.
2. Tamil Language for Europeans: Ziegenbalg's Grammatica Damulica (1716), Daniel Jeyaraj, Harrassowitz Verlag, Wiesbaden, 2010.
3. A Grammar of the Tamil Language with an Appendix, C.T.E.Rhenius, P.R.Hunt, American Mission Press, Madras, 1846.
4. தொல்காப்பிய உருவாக்கம், ச. அகத்தியலிங்கம், மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம், 53, புதுத்தெரு, சிதம்பரம், 2001.

5. இலக்கணவியல் மீக்கோட்பாடும் கோட்பாடுகளும், சு.இராசாராம், காலச்சுவடு பதிப்பகம், 669, கே.பி.சாலை, நாகர்கோவில், 2010.
6. திராவிடச் சான்று, எல்லிஸீம் திராவிட மொழிகளும், தாமஸ் டிரவுட்மன் (தமிழில் – இராம.சுந்தரம்), காலச்சுவடு பதிப்பகம், 669, கே.பி.சாலை, நாகர்கோவில், 2007.
7. வீரமாமுனிவர் செந்தமிழ் இலக்கணம், இரா. திலகா, அருள் பதிப்பகம், 66, பெரியார் தெரு, எம்.ஜி.ஆர். நகர், சென்னை, 2011.
8. முன்னோடி மிஷனரிமார்களின் வரலாறு, எஸ். தேவசகாயம் பொன்ராஜ், மிஷன் எஜிகேஷனல் புகஸ், பீகார், 1994.
9. தமிழ்மொழி இலக்கண இயல்புகள், அ. சண்முகதாஸ், பூபாலசிங்கம் புத்தக சாலை, கொழும்பு, 1997.
10. ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கணப்பார்வை, ப.ஜெயபால், முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, பாரதியார் பல்கலைக் கழகம், 2013.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

ஜெயபால். ப, “இலக்கண மீளுருவாக்கத்தில் மிஷனரிமார்களின் பங்கு” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 5, இதழ் 3, ஜூலை 2025, பக். 1-10

Cite this Article in English

Jayapal. P, “The Role of Missionaries in Tamil Grammatical Reconstruction”
Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.5 Issue 3, July 2025, pp. 1-10